

## Tellen of geteld worden, dat is de vraag

### De wetenschap van het tellen

De mens is behept met een fascinatie voor tellen. Van jongs af aan worden wij gestimuleerd om onze telcapaciteiten aan te spreken. Peuters worden al vroeg lastig gevallen met vragen als: hoeveel eendjes zwemmen er in het water. Het antwoord kan zijn: alle (wat ook in een bekend kinderliedje nog al eens verkondigd wordt) of een veelvoud van één. Doorgaans wordt een antwoord in de vorm van een getal (5, 2 etc.) meer gewaardeerd dan het antwoord alle, of 'alleen die eendjes die er zin in hebben'. De macht van het getal dus.

Met twee kleuters op de achterbank tijdens een lange autorit, komt de telfascinatie ook goed van pas om enige rust in de tent te houden. De een telt rode, de andere groene auto's en je bent zo weer een kilometer of twintig verder, voordat er weer een nieuwe afleiding gevonden moet worden.

Zelf heb ik ook eens in the middle of nowhere, nadat de bus voor mijn neus wegreed en ik een uur moest wachten op de volgende, als tijdverdrijf een mini-onderzoekje opgestart.

Hoeveel mannen zitten er achter het stuur van een personenauto en hoeveel vrouwen? Mijn vriendin lette op de zetelverdeling van die auto's waar vier personen (twee mannen en twee vrouwen) inzaten. Haar bevindingen waren verrassender dan de mijne (bij man/vrouwcombinaties zitten doorgaans de mannen achter het stuur). Zij kwam namelijk slechts twee van de vier mogelijke zetelverdelingen tegen, namelijk man aan het stuur met vrouw naast zich en het andere stel achterin, of twee mannen voorin en twee vrouwen achterin. Twee vrouwen voorin kwamen we niet tegen, noch vrouw aan het stuur met man naast zich.

Er was een duidelijke samenhang tussen leeftijd en zetelverdeling: bij oudere stellen zaten de beide mannen vrijwel altijd voorin, bij jongeren meestal het stel dat eigenaar van de auto was. De onderzoeksresultaten zullen zeker geen landelijke geldigheid hebben. Ik neem aan dat een zelfde onderzoek in meer geëmancipeerde delen van Nederland tot iets andere resultaten zullen leiden. In Frankrijk hebben we het onderzoek nog een keer herhaald en daar bleek juist dat vrouwen naar verhouding veel vaker het stuur in handen hebben.

Tellen blijft dus fascineren, ook op latere leeftijd. Wat we tellen krijgt echter pas waarde wanneer een vergelijking mogelijk is. We willen automatisch weten of iets meer of minder is dan een eerder gemeten resultaat, of hoe het zich verhoudt tot een norm. Zo ook met bezoekerstellingen die gehouden worden. Koopcentrum X trekt 100.000 bezoekers per week. Is dat veel of weinig? In Keuzecentrum Y komt 10 % van de bezoekers op de koopavond. Is dat veel of weinig? In Outletcenter Z arriveert 70 % van het bezoek na 13.00 uur. Is dat veel of weinig? Mijn bedrijf verkeert in de gelukkige omstandigheid dat wij over veel vergelijkingsmateriaal bezitten, door de talloze onderzoeken die wij in de loop der jaren in winkelcentra verricht hebben. Maar je wilt altijd meer. Door de elektronische telsystemen die in toenemende mate in winkelcentra geplaatst worden ontstaan er weer nieuwe mogelijkheden om centra van dag tot dag met elkaar te vergelijken. Het probleem is echter dat de informatie sterk versnipperd is over de verschillende eigenaren en beheerders. Wat zou het toch mooi zijn wanneer één organisatie al die gegevens verzamelt, vergelijkt en dus van een meerwaarde voorziet? Het zou nog mooier zijn wanneer ik dat al voor komende zomer voor elkaar kan krijgen en aan u kan presenteren.

Jeroen Verwaaijen  
directeur onderzoek Strabo bv  
[verwaaijen@strabo.nl](mailto:verwaaijen@strabo.nl)

*verschenen in Shopping Center News maart 2002*